

Ποιά είναι η συκιά του Ευαγγελίου που ξεράθηκε φαινομενικά παράλογα; (Όσιος Μάξιμος ο Ομολογητής)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Απριλίου 28, 2013

(Μάρκ. 11,12-14.,Ματθ. 21,18)

Ποια είναι η συκιά του Ευαγγελίου που ξεράθηκε φαινομενικά παράλογα; Και ποια είναι η ακρότατη πείνα που ζητούσε καρπό πριν από την ώρα; Και τι σημαίνει η κατάρα για ένα αναίσθητο πράγμα.

ΑΠΟΚΡΙΣΗ

Ο Θεός Λόγος που οικονομεί τα πάντα για χάρη της σωτηρίας των ανθρώπων, αφού παιδαγώγησε πρώτα τη φύση μας με το νόμο που περιέχει σωματικότερη λατρεία

-γιατί δεν μπορούσε να δεχτεί την αλήθεια γυμνή από τυπικά προκαλύμματα εξαιτίας της άγνοιας και της αλλοτρίωσης που της προκλήθηκε προς τα αρχέτυπα θεία πράγματα- ύστερα, ερχόμενος στον κόσμο αφού έγινε φανερά από τον εαυτό του άνθρωπος παίρνοντας σάρκα που είχε νοερή, και λογική ψυχή, κι αφού ως Λόγος μετέφερε τη φύση μας στην άυλη, γνωστική, πνευματική λατρεία, δεν ήθελε, αφού πια φάνηκε στη ζωή η αλήθεια, να εξουσιάζει η σκιά, που τύπος της ήταν η συκιά.

Γι' αυτό λέει· επιστρέφοντας από τη Βηθανία στα Ιεροσόλυμα,^{[Ματθ.}

21,18· Μάρκ. 11,11ε.] δηλαδή μετά την τυπική και σκιώδη και που ήταν

κρυμμένη μέσα στο νόμο παρουσία του, ερχόμενος ξανά στους ανθρώπους με τη σάρκα

-γιατί έτσι πρέπει να εκληφθεί το επιστρέφοντας-είδε στο δρόμο μια συκιά που είχε μόνο φύλλα, ^[Ματθ. 21,18· Μάρκ 11,13] που υπήρχε στη σκιά και στους τύπους, δηλαδή τη σωματική λατρεία του νόμου κατά την άστατη και παροδική -επειδή ήταν δίπλα στο δρόμο- παράδοση, τη λατρεία των τύπων μόνο και των θεσμών που περνούν.

Όταν ο Λόγος την είδε σαν συκιά ωραία και μεγαλοπρεπή και στολισμένη, ωσάν με φύλλα, με τα εξωτερικά περιβλήματα των σωματικών παραγγελημάτων του νόμου και μη βρίσκοντας καρπό, δηλαδή δικαιοσύνη, την καταράστηκε επειδή δεν έδινε τροφή στο Λόγο, η καλύτερα πρόσταξε να μη καλύπτει πια δυναστεύοντας την αλήθεια με τους νομικούς τύπους, πράγμα που αποδείχτηκε στη συνέχεια με τα έργα, αφού καταξεράθηκε εντελώς η νομική ωραιότητα που είχε την ύπαρξή της στα σχήματα μόνο και έσβησε η έπαρση των Ιουδαίων γι' αυτή.

Γιατί δεν ήταν εύλογο αλλά ούτε κι επίκαιρο, αφού πια είχε φανεί λαμπρή η αλήθεια των καρπών της δικαιοσύνης να παρασύρεται και να ξεγελιέται από τα φύλλα η όρεξη όσων παράτρεχαν σαν δρόμο την παρούσα ζωή και να αφήνουν τους πλούσιους φαγώσιμους καρπούς του Λόγου. Γι' αυτό λέει δεν ήταν ο καιρός των σύκων. ^[Μάρκ. 11,13] ο χρόνος δηλαδή κατά τον οποίο κυριαρχούσε στην ανθρώπινη φύση ο νόμος, δεν ήταν καιρός καρπών της δικαιοσύνης, αλλά εικόνιζε τους καρπούς της δικαιοσύνης και μύθωσε κατά κάποιο τρόπο τη μέλλουσα θεία κι απόρρητη και σωτήρια όλων χάρη, στην οποία δεν είχε φτάσει από την απιστία του ο παλαιός λαός και γι' αυτό χάθηκε.

Γιατί ο Ισραήλ, λέει ο θείος απόστολος, με το να επιδιώκει το νόμο της δικαιοσύνης, δηλαδή το νόμο της σκιάς και των τύπων, δεν έφτασε στο νόμο της δικαιοσύνης, ^[Ρωμ. 9,31] δηλαδή το νόμο που ολοκληρώνεται με το Πνεύμα του Χριστού.

Ή πάλι` επειδή το πλήθος των ιερέων και γραμματέων και νομικών και Φαρισαίων, άρρωστοι από την κενή δόξα με την επίδειξη της πλαστής ευλάβειας των ηθών, φαινόμενοι ότι ασκούσαν δικαιοσύνη, έτρεφαν την έπαρση της οίησης, ο Λόγος λέει ότι η οίηση αυτών που αναφέρθηκαν είναι συκιά άκαρπη

πλούσια μόνο σε φύλλα, την οποία, αυτός που επιθυμεί τη σωτηρία όλων των ανθρώπων και πεινά τη θέωσή τους, την καταριέται ως άκαρπη και την ξεραίνει, ώστε, προκρίνοντας από το να φαίνονται το να είναι δίκαιοι, αφού ξετυθούν το χιτώνα της ηθικής υπόκρισης και φορέσουν το γνήσιο χιτώνα της αρετής, όπως θέλει ο θεός Λόγος, να περάσουν μ' ευσέβεια τη ζωή τους παρουσιάζοντας στο Θεό της ψυχής μάλλον τη διάθεση, παρά την πλαστότητα των ηθών στους ανθρώπους.

Αν τώρα και μερικοί από τους Χριστιανούς είμαστε τέτοιοι, πλάθοντας την ευλάβειά μας με τους τρόπους χωρίς έργα δικαιοσύνης, αν δεχτούμε το Λόγο ως φιλόανθρωπο που πεινά τη σωτηρία μας, αποξηραίνει το σπέρμα της κακίας μέσα στην ψυχή, την οίηση, για να μη μας δίνει πια την ανθρωπαρέσκεια, καρπό της φθοράς.

Έχετε, σύμφωνα με τις δικές μου πενιχρές δυνάμεις, το νόημα του λόγου, που κατά την αφήγηση που έκανα έδειξε τον Κύριο να πεινά ορθά και χρήσιμα να καταριέται τη συκιά και να την ξεραίνει σε κατάλληλη ώρα, γιατί ήταν εμπόδιο στην αλήθεια, και που ήταν είτε η σύμφωνη με το νόμο παλαιά παράδοση των σωματικών τύπων είτε και η επαρμένη συμπεριφορά των Φαρισαίων και η δική μας.

*["ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ ΤΩΝ ΝΗΠΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΣΚΗΤΙΚΩΝ", ΠΡΟΣ
ΘΑΛΑΣΣΙΟΝ, ΠΕΡΙ ΑΠΟΡΩΝ-(ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Α' - ΝΓ'), ΠΑΤΕΡΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο
ΠΑΛΑΜΑΣ]*

(Πηγή:
egolpion.com)